

Strach ze ztráty tváře

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-strach-ze-ztraty-tvare

Ivan Hoffman

Text 5.8.20246 min Přehrát

#Politika

Média hlavního proudu poslední dobou stresuje otázka, zda nehrozí zrušení nedělního diskusního pořadu Otázky Václava Moravce, „který je tváří veřejnoprávní televize“. Být něčeho tváří je vyznamenáním, oceněním ale i handicapem. Je to privilegium i závazek, břemeno. Na druhé straně učinit někoho tváří je pragmatický reklamní kalkul, ale také riziko. U každé tváře totiž hrozí její ztráta, pakliže se tvář okouká, anebo když tvář ztratí tvář.

Strach ze ztráty tváře je tedy dvojitý. Osazenstvo televize trne, že zůstane bez tváře, dostane-li tvář (Moravec) padáka. Samotná tvář se pak obává, že kvůli navyšování a rozšiřování koncesionářských poplatků bude čelit „pravému peklu“, čili „maďarské a slovenské cestě“. Pro případ, že již nebude tváří České televize, má Václav Moravec rozumný plán B: Vlastní podcast, ve kterém bude sám za sebe, tedy svou vlastní tváří.

Pokud jde o Českou televizi, ta plán B nepotřebuje. U moci jsou politici, kterým Česká televize kryje záda, a jestliže jim rovnou nenadržuje, tak jim alespoň nepřekáží. Je tudíž záhadou, co se míní „politickými tlaky“, jež by mohly ohrozit její údajnou nezávislost. Co tvář České televize popisuje jako maďarskou a slovenskou hrozbu, tedy „poslušný management a rezignaci na kritické zpravodajství“, to je v České televizi skutečností, tudíž to nemůže hrozit.

Petr Štěpánek trefně konstatuje, že problémem veřejnoprávních médií není to, co vysílají, nýbrž to, co nevysílají. Důležité tedy není, jakou má Česká televize tvář. Špatné je, že má pouze jednu. Aby si totiž ČT ke spokojenosti různorodého publika vystačila s tváří jednoho Václava Moravce, musel by tento moderátor nabízet místo u stolu i názorům, se kterými nesouhlasí, například kritikům NATO, EU, Green Dealu, migrace, liberální demokracie či kapitalismu. A ještě k tomu by musel být tváří bez názoru, nechat si osobní komentáře do hospody, anebo nejlépe pro sebe.

U firmy žijící z koncesionářských poplatků je taktičtější mít tváří vícero, anebo politicky korektně nemít žádnou. Pak není co ztratit. Zkusme se ale vcítit do situace ředitele, který zvažuje, zda je pro ČT Václav Moravec rodinným stříbrem, anebo koulí u nohy. Z jedné strany platí hvězdu, které klesá sledovanost, z druhé strany profituje z toho, že se u Moravce zviditelňují politici, na kterých je televize závislá. Diváci by konec Václava Moravce přežili. Někomu by se ulevilo, jiný by to obřečel, ale život by šel dál. Vzít Václava Moravce pětikoalici by ale sotva přežil pan ředitel.

Tváří České televize není obyčejný moderátor. Václav Moravec je vysokoškolský pedagog, novinařinu nejen provozuje, ale také učí. Má za to, že novinářům se nemá do jejich práce mluvit. Zaslíbeně konstatuje, že nezávislost novinářů ohrožují politici, alergičtí na kritiku, která jim bere voličské hlasy. Pak jsou to vlastníci privátních médií, závislí na příjmech z reklamy, kterým vadí, když novinář jde po krku důležitému klientovi. Nově pak mediální trh válčují velké internetové platformy, které klasickým médiím ujídají z reklamního koláče. Není těžké si přesvědčivě postěžovat, že to dnes novinář má těžké.

Václav Moravec navíc nezmiňuje to největší ohrožení klasických médií, kterým je nezávislá konkurence. Přibývá lidí, kteří média hlavního proudu nepotřebují. Čerpají informace z nezávislých zdrojů. Na

internetu lze dohledat důležité informace, které v mainstreamu chybí, anebo komentáře a analýzy, které ve veřejnoprávních médiích nepustí cenzura. Největším nepřítelem profesionálního novináře se paradoxně stala svoboda slova. Nejenže může říct jen to, s čím u editora, anebo u majitele nenarazí, ale současně bezmocně hledí, jak to, co se má lidem zamlčet, klidně publikuje někdo svobodný, nezávislý. Toto přesně jsou situace, kdy profesionální novináři ztrácejí tvář. Tedy ti, kteří ji ještě mají.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.